

Glasilo Prekmurških Slo-
vencov. Cena na leto 20
K., na polleta 10 K., na
štrtinleta 5 K. Urednik i
izdajatelj Klekl Jožef vp.
pleb. Črensovci Prekmurje

NOVINE

Rokopisi se ne vrnejo.
Oglasi (inserati) se spre-
mejo. Cena za eden kv.
dratni centimer 1-30 fil.
za ednok, za večkrat
popust.

Naša podložnost do kraljá.

Sveto pismo nam pravi, ka „nega oblasti, kak samo od Boga, i či štere so, so od Boga odrejene i Bogi stane proti, ki oblasti stane proti.“ Bog nam je dao kraljá z naše jugoslovenske krvi. Vidili smo njegovoga sina, kraljeviča Aleksandra, ki v njegovom imeni ravna zdaj Jugoslavijo, poklonili smo se njemu naj spunimo božo odredbo „kraljá poštlj“.

Od Boga zapovedano srčno pokornost, vdanost, ljubezen, poštljanje z slovenskim navdušenjem združeno smo ponudili Prekmurci na Petrovo svojimi vladari. Bogi prijetno delo smo učinili stem, Bog nas blagoslovo bo zato, narod naš prekmurški je pa dobo pri toj poklonitvi najvišiso čast: sprejeto je bila ponujena vdanost: Njegova Kraljevska Visokost je roko dala Klekl Jožefi, šteri je v imeni Prekmurcov tolmačo njihovo vdanost i stem je celo prekmurško ljudstvo prišlo do kraljevskoga trona, v kraljevsko očinsko srce. Prek jezero let, potom ka so naši domači slovenski vladarje zgubili svojo oblast, naš prekmurški človek pred kraljovo lice ne stopo — zdaj se je stara slavna zgodovina ponovila, mammo kraljá svoje krvi, ga gledamo od lica do lica i on nam ponuja svojo dobro i močno roko.

Prekmurci so najbliže stali pri kraljeskom tribünü v Maribori, vidili so kraljeviča od lica do lica, čuli so njegovo iz srca kipečo zahvalo: „Bratje Slovenci, zahvalim se Vam za lepi sprejem“ — kak velika čast i tudi dužnost: iz srca se podvržite pravdam vašega slovenskoga kraljá, šteri vaš je natoliko počastio.

Slovenskih, prostih kmečkih starišov sinovje so stali pred kralom-naměstnikom, vaši sinovje, Prekmurci, v hiši varaškoj v Maribori i njemu prinesli našo ponizno vdanost, i oni so čuli tu kraljevsko reč: Prekmurje je vaše i komisija za delanje mej je ne more iz rok Jugoslavije iztrgati... strašljivce osramotite, ki vas vznemirjajo, ka bi se Prekmurje pri določitvi mej znalo zgubiti: Kraljevska reč, tista reč, štero več milijonska vojska boga, vam trdno i stalno svedoči: Prekmurje je zastalno jugoslovensko... strahé odženite i začnite iz cele moči, zidati na stári prek-

murški fundament, na krščanski fundament vsi, katoličanci i evangeličanci, duhovniki i svečki ljudje.

I ešče edna čast Vas je doseg-nola, Prekmurci! Med velike gospode ministre, generale itd. je bio pozvan na obed tudi vaš prosti duhovnik naj se počasti po njem stan vseh duhovnikov v Prekmurji i pozvan je bio prosti delavec prekmurški, naj se počasti po njem vaš kmečki delavski stan. Te časti, té kraljevske časti, Prekmurci, nikdar ne pozabite, ona je plača vaše podložnosti i vdanosti.

Sprejem Njegove Kraljevske Visokosti, Kraljeviča Aleksandra v Maribori.

Maribor je bio ves opleten... Raz vsake hiže je plahotala mila slovenska zastava... Vsako okno sama korina, vsaka stena sam venec. Posebno lepo je bila okinčena palača prežvišenoga knezoškofa, dr. Napotnik Mihala, nadale pošta, franciskanski samostan i „narodni dom“. V izložbah so se vidile fotografije kraljá Petra i kraljeviča Aleksandra... navdušenje neopisno, radost srčna istinska je napunila srca vseh, ki so se potrudili, da počastijo svojega vladara. Je bio što Slovenec, ali Nemec, ali Vogrin, z ednakim veseljem je pozdravo svojega zapovednika, zato ka je prineso s sebov dobro, pokorno srce, štero ne pozabi, ka zapovedniki države se ma zahvaliti, ka v Jugoslaviji v primeri z drugimi državimi, kje povsod so teškoče, vekše kak pri nas, pravim ka v Jugoslaviji vživa največ mira, zadovoljnosti i je še najbolje ze vsem preskrbljeni.

V te veseli, okinčani, opleteni Maribor je prišlo Njegovo Kraljevsko Visočanstvo, prestolonaslednik, Aleksander... Okoli stojižero ljudi ga je čakalo... Veliki trg pred varaškov hišov (magistrat) je bio s 30 jezero ljudmi prenapunjen, Pred hišov je bio prelepi tribün (tron) gorpostavljen. Na dva kraja tribüna so stali orli i sokoli, ženske i dekle v narodnih nošnjah — za njimi pa ljudstvo. Naši Prekmurci so dobili blüzi mesto, za njimi Korošči, Primorci itd. Vsi ti so bili notri v kordoni, to je prek straže — štero je delalo vojaštvo i redarstvo.

Okoli pol edne se začajo možarje glasiti... Znamenje, ka se začeljem približava... Na meji glavarstva ga je pozdravo, dr. Lanjšič,

naš bivši civ. komisar, Mariborski glavar, ki je potem sprevodo Njegovo Kraljevsko Visokost v Maribor. Kak prvi automobil pridrdra prek dravskoga mosta i prijezdijo pred njim konjeniki kraljevske gárde v bliščejoj opravi, se vsako oko zgledne proti mosti... Hitro prileti drugi auto, Spoznajo v njem nepregledne vnožine svojega vladara: glave se od krijejo, roke vtégnejo, vüsta odprejo i med plahotanjem robčkov, zastavic, slavolokov, rožnih venčkov kričijo, živio! živio!

Vladar stopi pri mosti iz automobila i peški ide do tribüna, konjenica njemu dela pot... ljudstva se za njegovimi stopnjami obrača i rivlje vse ga pozdravlja, vse ga šče viditi, on pa ljubeznivo odzdravlja vsakoga i pridablja srce vsakoga... Na tribünü ga pozdravi dr. Leskovar, mariborski župan, po pozdravi se pa poda v spremstvu ministrov Vesniča, Korošča, Kukovca, predsednika deželne vlade za Slovenijo, dr. Brejca, poverjenika dr. Verstovška, dr. Remca, generala Smiljeniča, Maistra itd. itd. v varaško hiša, kje je sprejemao odposlanstva (deputacije).

Deputacije.

Šolska mladina pod vodstvom šolskih sester ga je tu čakala z rožnatimi obročki (slavoloki) i nadušeno pozdravljala. Prelepa je bila nedužnih malih deklinic pesem: „Hej Slovenci, naša reč slovenska živo...“ Na dvori varaške hiše je stala garda telovna kraljevske visokosti i vojaška banda, štera je narodne pesmi igrala, zmes so pa pesmarje popevali... Med temi pesmami je sprejelo Njegovo kraljevsko Visočanstvo 106 odposlanstev. Naša prekmurška je bila 84. Odposlanstva so zastopala Maribor, Stajarsko i Prekmurje. Sijajna je bila deputacija: knezoškofa dr. Napotnik Mihala z kanoniki. Pred deputacijami je zigrala dvorska godba (banda) tri narodne himne, srbsko: „pravda bože“, horvacko: „lepa naša domovina“ i slovensko „naprej zastava slava“. Po sprejemi odposlanstev je Regent stopo na balkon varaške hiže i se je z genjenim srcem zahvalo za ljubezniv sprejem. Navduševnji ljudstva ne bilo konca i kraja po toj zahvali i po celoj poti, kje se je vladar vozo do narodnoga doma na obed. Što koli je mogo do automobila je dobo ljubezniv pogled, zah-

valo, roko kraljevsko. Pravi Nemci so se izrazili, ka se blažene čutijo pod takšim ljubeznivim vladarom. Prosti kmeti so ga smeli nagovoriti i dobili od njega odgovor. Zaistino ljudnoga Matjaš kralja dnevi so se znova na svet narodili, jugoslovensko ljudstvo je dobilo z njim čutečega i je razumečega ljudnoga jugoslovenskoga vladara.

Kraljevski obed.

Z magistrata se je Kraljevska Visokost pelala v „narodni dom“ na obed. Krasno je bila ta palača okinčana i z preprogami (tepihami), rožami vsa njena tla pokrita, kje je vladar hodo. Prag doma je bio z cvetic narejen i stražili so ga štirje slovenski dečkci kak aprode. (Oprodi se zovejo mali kraljevski slugi, vojaki). Od praga gor do obednice so pa stale slovenske deklice i pozdravljale na obed prihajajoče i z njega odhajajoče goste z rečmi „Zdravo“.

Obed je trpo edno kratko vöro. Prosti obed je bio. Naj prostejše gostüvanje kmečko več hrán da na sto kak je té kraljevski obed. Zaistino lüden vladar, šteri pri vsakoj priliki gleda na siromaške svoje poglavare tüdi. Med obedom je banda igrala pesmi slovenske: „Slovenec sem“. — „Otok bleški“ ... itd. mariborska glasbena matica je pa nad vse hvale vredno popevala s svojim četveroglasnim moškim zborom i žela pohválo od samoga vladara. Najlepša je bila zadnja pesem, narodna vojaška z odpevkom: „Pa bomo vsi soldati i pojdemo na boj ... Njegova kraljevska Visokost i cela dvorána je ploskala i

v najveselejšem razpoloženji končala obed.

Vladar se je odpelao zdaj s svojimi ministri i častniki na kolodvor i v dvornom vlaki nazaj v Belgrad. Sprevajali so ga jezeri i jezeri z veselimi pozdravi a obdržali so pa vsi dobri Slovenci stalen spomin v svojem srci, spomin ljubeči, spomin prave podložnosti do svojega vladara. Stem spominom smo prišli domo tüdi mi Prekmurci.

Prekmurci v Maribori.

Prekmurcov nas je okoli 50 bilo v Maribori. Škoda, da smo ne vsi vküp bili. Največ nas je je totü vküp bilo, lendavčarje i goričanci so v drugom kráji stali. Bili so pod vodstvom civ. komisara dr. Lipovšek Gašpara zastopani vsi Prekmurci bivše zalavske i železne županije. Od Prosenjakovec, Sv. Jürja, Prosečkevesi, dol do Müre, se zna ne izvzemši Sobote i Lendave, je celo Prekmurje lepo bilo zastopano. Več bi jih ešče prišlo, gorički župani so celo naročili vlak i tovrne automobile, kje bi se odposlanstvo vozilo — pa zadnji hip so nekši norci dolzgučali ljudstvo, da je ne šlo. Se zna, da so stem samo sebi spravili nečast, svojimi ljudstvi pa kvár. Pa klub tomi hujskanji je naše zavedno dobro ljudstvo popolnoma bilo tam zastopano i sprežahvalnim srcem se spominja i se bo mariborskih dnevv, kde je tak blüzi prišlo k svojemü vladari.

Iz med teh 50 ljudi je vlada odbrala 4 Prekmurce (Klekl, Preininger, Sever, Škafar) i 3 uradnike (Lipovšek c. k., Puš, Irgulič), ki so Prekmurje

zastopali pri deputaciji pred Kraljevičom. Toj deputaciji je prišet tüdi dr. Slayič, profesor vseučelišni, šteri je v Parizi zagovarjao Prekmurje. Pred kralja sta bila ešče pozvaniva Kúhar Mihao z Bratonec i Godina Marko z D. Bistrice, a tidva nesta prišla. Kúhar ne bio doma, gda je bio pozvani, Godinovo pismo pa nej bilo dobro naslovljeno i je tak ne mogó do rok dobiti.

Ar je 106 deputacij bilo, govor ne bio dovoljen. A naš mladi vladar pa zato iz srca se razveseli, če ga što odkrito pozdravi. Tak se je zgodilo tüdi pri prekmurskoj deputaciji. Klekl Jožef, vp. pleb. urednik Novin stopi pred Njegovo Kraljevsko Visokost je pozdravi v imeni Prekmurcov, se zahvali, da so Prekmurci združeni s svojimi brati Jugoslovani i prosi vladara, naj ne püsti Prekmurje iz rok Jugoslavije pri lokalnoj komisiji. Vladar se na to prošnjo obrne k ministri dr. Korošči, naj on pove kak ta reč stoji i zatem primle govornika za roko i njemi odgovori: „Prekmurje je za stálno naše“, ga pita odket je i če so zadovoljni ljudje. Govornik odgovori: iz Črensovec — i v imeni trezno mislečih, zavednih, čednih ljudi, ki se veselijo svoje sloboščine: *popolnoma smo zadovoljni*. Nato pove dr. Brejc, predsednik deželne vlade za Slovenijo, (koga smo srečo meli lansko leto viditi v Črensovcih z ministrom dr. Korošcom, poverjenikom dr. Verstovškom itd.) da se je govornik že pred prešnjov vladov borio za pravice Slovincov, vladar malo zamisli i odgovori, ka zna za to ... ljubezniv pogled vrže na vse kotrige

Podlistek.

Izlet salezijanskih dijakov v Törnišče, i oratorijancov v Žizke.

Kak ribice v čistoj vodi, se zmenjajo vseli mladi dijaki v zavodi. Velikansko veselje jim je prinesla, ta novica, da bodo meli šeto v Prekmurje, kje njim ljudje vsakokrat dobro podvorijo. — Pod vodstvom svojih predstojnikov, jih je pelala pot najprle v Bratonce k sv. meši. Pravo veselje je samo v srci tistoga, ki dela vse po Božoj voli. Zato so tüdi oni vsi pristopili k sv. obhajili, da bi tak okrepčani v svetom veselji preživeli celi den. Po zajtrki, šteroga njim je poskrbela vrla družina Kúharova, s pomočjov nešternih dobrih ljudi, so kak mlada vojska stopili v štiristop; zahvalüjoe se svojim dobrotnikom so prepevaje odhajali iz Bratonec v Lipovce. Od vseh strani so ljudje hiteli pozdravljat mlade dečke, ar njim je vsaki rad privošeo to veselje. V Lipovcih so dijaki, pri stariših svojega

tovariša Maočeca, izpelali par vaj in pošteno zaspevali v veselje gledajoče vnožine. Pa že nekaj minut, sledkar je boben zaropotao lepo okrašene zastave so vihrale visiko nad četov in v kratkom časi so se skrili mladi junaki očem Lipovčarov. Z močnim korakanjom so v kratkom časi skoz Gančan in Renkovec prišli v Törnišče. Tüdi varašanci so navdušeno pozdravljali naše junake, ki so pa tüdi z lepim korakanjom i z veselim popevanjom pokazali, da so vredni njuvoga gledanja. V Törnišči so zaistino vnogi vrli ljudje, ki vsikdar radi podpirajo našo mladino. Naj bodo tüdi zagotovljeni, ka se jih v molitvi naši dečki dostokrat spominjajo. Dve vöri prle kak so dijaki prišli, so zvedeli, da pridejo ta na obed. Vrle ženske so brez vsmilenja zaklale par küir, druge so pripravljale župo, druge pogače, edne so se trüdile za to, druge za tisto. Komaj so se dečki malo posedli že je prihajala pripravljena hrana iz vseh vulic k družini, našega g. Bakana. šteroga domači so se največ trüdili za obed. Medtem so odmevale

daleč na okrog eno ali večglasne narodne pesmi, štere so dijaki prepevali.

Obed je bio izvrsten. Vsi so bili dobre vole. Pred odhodom so zagotovili svoje dobrotnike, da se jih ne spozabijo tak hitro. Po zahvali se je telovadska in prosta četa dijakov s popevanjom pomikala proti farofi, kje so telovadci izpelali par lepih vaj in obe četi vküp sta spopevali med drugimi pesmami tüdi. „Lepa naša domovina.“ Cesta je bila puna gledalcov i poslušalcov; občüdüvali so mlade Jugoslovane. Nato je preci ljudstva sprevajalo dijake v cerkev, kje je bil blagoslov z Najsvetejšim. Dečki so si eden drugomi pripovedovali zgodovino starodavnih Törnišč i tiste cerkve. Pa maločasa so meli, ar na glas bobna je v tistom hipi vsaki bio na svojem mestu i malo potem so vsi ti korakali proti Gumilicam, potem skoz bogate Lipe v Beltince. Tüdi Beltinčanje so se razveselili ob prihodi naših junakov in na njihovo želo so naši tüdi tü izpelali več vaj. Po jüžini, štero njim je pripravila radodarna

deputacije, v roko si segne z dr. Slavicom, koga Njegovoj Kraljevskoj Visokosti predstavi predsednik dr. Brejc kak zagovornika Prekmurja na mirovnoj konferenci v Parizi. Prikloni se celoj deputaciji i jo ljubeznivo odslovi.

Na tom mestu bodi povedana najtoplejša hvala vel. Dr. Brejci, predsedniki deželne vlade, da se je z celim srcem zavzemal za Prekmurce, njim poskrbo té veličasten sprejem pri Njegovoj Kraljevskoj Visokosti i da je šest Prekmurcov povabil na Kraljevski obed (dr. Lipovšek, Klekl, Sever, Škafar, Kūhar, Godina).

Z ednim se tudi zahvalimo g. dr. Lipovski, c. komisari, ka je deputacijo vodo, njej šo vu vsem na roko, je srčno želo, naj ta nagovori vladara i vse kotrige zaistino ljubeznivo poskrbo tak na železnici z polovičnov vožnjov kak v gostilni z jestvinov i pitvinov po ceni; bodi hvala i njegovimi tajniki g. Babiči, ki se je ni edne minute nej mekno od naših ljudi, nego kak dober oča jih je čuvao i njim je dvoro.

Večer ob 6. smo sedli na vlak i se pripelali nešteri do Radgone, nešteri dale i tak prišli veselo z Kraljevskoga obiska domo povedat vsakomi rojaki: Vidili smo i čuli smo vladara, vidili smo na njem lubezen i čuli od njega lubezen.

I kda to z veselim srcem povemo, ka nas láda vojvoda, lúden, lubezniv, dober odkrit i naklanjen do vsakoga siromaka i naj prostejšega človeka, i ka smo mi srečo meli ga viditi i čúti, si v srci obúdimo želo, večno želo vsakoga dobroga srca: da bi bili vredni tudi viditi i čúti

večnoga kralja v nebeskoj domovini, ka je namen našega jedinoga življenja.

Romanje v Maribor k Mariji materi milosti i na orlovski tabor.

Julija 30. v péték zaodvečara ob petih poleg novoga časa moramo biti v Maribori. Vlč g. o. Franciskani pridejo pred procesijo, jo sprevedijo v cerkev, kje bo predga za romare i slovesne večernice. Keliko do mo-goči, do g. Franciskani tudi spoveda-vali, v soboto bo ešče edna predga i obiskavanje mariborskih cerkvi, v ne-delo pa skupno sv. prečiščavanje i odhod na orlovski tabor, zaodvečara pa domo. G. duhovniki dobijo oblast, ka do lahko tam spovedavali. Da za-volo velikoga navála ljudi bo teško v Maribori dobiti prenočišče (sálaš), naj se vsaki glasi de šo peški ali po železnici najkesnej do srede, to je do 14. julija i vzeme prek karte za or-lovski tabor. Ki té karte ma, plača na železnici sem i ta samo polovično vožnjo okoli 20 K. i dobi brezplačno stán za spanje i brezplačno mesto na orlovskom tábori. Tistim, ki do šli peški, poskrbimo poceni mesto na tábori i brezplačno prenočišče.

Vsaki si nej strošek s sebov nesé i žlico pa šálčico če si šče kakšo toplo-hrano privoščiti.

Vojaki! Vnogi izmed vas so se rešili smrtne nevarnosti. Marija Vas je pripelala srečno domo v krog vaše družine. Zahvalite se njej z tem ro-manjom za njeno materno dobroto.

Žene, matere, deca, koliko ve-

selja vživete, ka je mož, sin, oča prišo domo, kda so stojižeri legli v tújini v grob... Zahvalite se Mariji, priromajte k njej!

Tužne dovce, sirota dečica, žalostni stariše, štere peče srce, ar nega vašega moža, nega lúboga sina, nega sladkoga ajteka, pridite po tolažbo k Mariji.

Vnogim je vera omajala, vūpanje se podrló, ljubezen vgasnola i so zajšli na kriva, nekrščanska pota. Hodite v Maribor, na tabor krščanski, tú se oživi vaša negdašnja vera, se ponovi materin, mile pokejne matere namen, kda vam je na vūho šepetala sladke reči: Je Bogec i vidi te...

Katoličanci i evangeličanci, orlovski tabor v Maribori vam bo posvedočó, ka je Kristuš ešče i zdaj živ v svoji navuki... Hodite i te ver-vali to. Hodite i se potrdi vaša vera v to. V Maribor hodimo!

Glasi.

Imenüvanje. Imenüvan je dr. Lanjšic Srečko za okrajnoga glavará v Maribori. Čestitamo.

Dar prestolonaslednika. Prestolonaslednik je podaro v Zagrebi i Ljubljani 20 jezero koron za varaške sirote.

Zasledili so tolvajje kmetje v Maloj Polani. Ednoga so zgrabili i je ovado, ka so oni kradhóli i strelali tudi v Žižkih pri Švarcmanovi. Banda je z Medjimurja, a ščista se ešče nej ovadila. Vnogim roparijam pridemo zdaj na sled.

družina g. škonika Spragera, so se vsi veseli in zadovoljni vrnili skoz lžekovec domo v Marijanišče. Vam pa dragi dobrotniki, ki ste čeravno s trüdom pa le radi preskrbeli vse potrebno za razveseljavanje naših dijakov, vam naj Bog po prošnji teh prihod-njih duhovnikov vse obilno poplača. Pri toj priliki se celi zavod zahvaljuje vsem tistim, ki so lansko jesen pri nabiranji hrane za naše dijake tak radi dali, ka so mogli. Eden den sledkar so oratorijanci meli izlet v Žižke. To so pošteni dečki, ki se ne prestrašijo vsake težave, nego kak vojaki na stražo, tak stalno pridejo v oratorij, če samo morejo. V kapelici majo posebi sv. mešo i predgo, potom pa navuk, mali posebi in vekši posebi. Vekši majo navuk za življenje, spe-vanja itd, mali za pri razlaganji na-vuka poslušajo lepe zgodbe. Vse to malo časa trpi, potem je pa vsako-verstno zmenjanje. Teh junakov je nad sto, ki so skoro vsi bili na izleti.

Ob 6 vóri so že vsi oratorijanci bili zbrani okoli svojih gospodov vo-ditelov pred Dokležovskov kapelov.

Tú smo meli sv. mešo i predgo. Po božoj službi so se dečki v lepoj verstí podali k blagorodnej družini Klemenčič Ivana, štera nam je s pomočjov neš-ternih dobrih mater pripravila pošteni zajtrk. Malo sledkar so vsi, bilo je nad sto dečkov, korakali prepevaje svojo koračnica. Med potjov v čren-sovce so dečki pod vodstvom svojih pazitelov lepo prepevali narodne pesmi. Dečkom se je jako dopadla črensovska cerkev v njej tak lepa popevka med božov službov. Za obed se mamo zahvaliti v nogim dobrim osebam, naj-bole pa častitem šolskim sestram v Žižkih, šterih blaga prednjica so radi sprejeli ves trüd i skrb za obed 110 dečkov in so njim pripravili nenavaden obed. Bog naj obilo poplača njihovo požrtvovalnost, iz zahvalnosti se jih radi spominamo pri Mariji, naj jim ona sprosí lepo bodočnost v tom novom bivaliči na hasek naše mladine. Po obedu je bila mala zabava v šolskom dvorišči. Potem so so uvrstili orato-rijanci, so spopeveli v zahvalo v spremstvu vnožine ljudstva odišli več-ernici. Po večernici so, kak zmagovalcinad

dežom, šteri je prle pretio, korakali z veselov popevkov po velkoj cesti proti Beltincom. Prle kak smo se razšli, smo v Dokležovji pred kapelicov zos-pevali. Mariji edno pesem v zahvalo da nas je srečno vodila.

Pop in zidar.

Farni plivanoš so šli po nekoj vulici, kje so hišo zidali. Neki zidar se je močno zdro na njih: „No, takši pop bi jaz tudi rad bio. Celi dén ni-kaj ne dela, samo peneze v možnjo pobira. Kda so plivanoš to čúli, so henjali i njem s smehom pravili: Ljubi prijateo, nej sam bogat človek, vendar pa plačam z srca rad vaš tabor na eden teden, če povsédi za meno-j pridete kama me moja dužnost zové. Na to povabilo je en drugi delavec pripravljen bio ponúdbu sprejeti. Od-ložo je šker i je šo s plivanošom. Malo ideta brez pogovarjanja; ednok samo pita zidar plivanoša, kakše načrte majo. — Zdaj najprlé ideva v Kossuth-ovo vulico št. 8; tam leži

Hej dijaki, korenjaki,
konec šole bliža se!
Hej zdaj priden naj bo vsaki
Da izpit bo prišlo še!

Lepa čaka vas prihodnost
Bistrite si glavice,
Domovine vso bodočnost
Bodo one nosile.

Naj Slovenci bo to častno,
Da bori se za svoj dom,
Naj obvarje si pa strastno,
Ka je več, nebeski dom. Živ.

Češki bogosluzni jezik. Rimski papa so dovolili, da se sme pri popevanih mešah evangelij tudi češki prepevati, nadale krst, zdavanje i spreved se tudi sme v češkem jeziku opravljati. Na svetke sv. Cirila i Metoda, sv. Vavilava (Venceslava), sv. Prokopa, sv. Ljudmily i sv. Ivana Nepomuka pa se sme cela sveta meša v samostanah i v romarskih cerkvah v staroslovenskom jeziku vršiti.

Toča je pobila veliki del Horvackoga i Slavonije pa od Cmureka prek do Drave en vozki pas. Sada je veliko na tla zmlatila, da se niti trava ne vidila.

Obiskao je cerkev prestolonaslednik v Maribori, kda se je pelao na obed. Pred oltarom stolne cerkvi je opravo kratko molitev, stolni plivanoš je pa molo za njega od materecerkvi predpisano molitev: Gospod, reši našega krála.

Prekmurke obrvim na odri. Jun. 30. so šolske sestre v Žižkih končale šolski pouk i mele izpit (eksamen). Po izpiti so deca šolska mela igro z popevanjem. Jako prilično so igrala, kak sta dva zamorčka prišla v Europo iskat pot, štera v nebo pela. Za njimi so stopile odrašene dekile na oder i prav dobro igrale zgodbo, keliko more trpeti nedužna dekila, najnedužna ostane, a vendar končno pride do zmage. Nešterne dekile, posebno tista s kuháčov v rokah so tak

žena Fekete Janoša v bobinkah. Tisto pohodiva. Od tod ideva k tretjoj hiši. Pohodiva Kovač Janoša deco, tisti so v žutoj bolezni. Kda to pot napraviva, te va šla k betežniki v vročinskoj bolezni. Zidar razburkano gléda plivanoša. — Samo hodiva. Zakaj stojite? — Po takšem midva tudi dobiva bolezni. To se gotovo lehkó zgodi — odgovorijo plivanoš, jaz sem že ednok dobo bobinke, vročinsko bolezni, z štere sem se komaj zvráčo. Gospon plivanoš — pravi zidar — nači sem si zmislo. Idem nazaj na delo, to njim obljubim, da v svojem življenji več nigdar ne bom ošpotavao g. plivanoša ali pa zasramúvao njihovoga dela. Iz Vogrskoga.

fino svojo vlogo naprejdale, da bi v Ljubljani smele na oder stopiti. To je bila prava slovenska igra slovenskih deklin odtistihmao kak Prekmurje na sveti stoji. Igro so igralci ponovili jul. 4. i bodo še zdaj v nedelo 11. julija. Ki nete šli v Lotmerk na orlovsko slavnost, pridite v Žižke na to igro. Začetek igre po večernici ob 1/4.

Bistrički travniki merijo 29 plügov v 3 razredi, renda za té znesé 4839 K. 90 fil., — 36 plügov 2 razreda za té znesé 7020 koron i 70 plügov 4. razreda; renda za té znesé 6650 koron. Katasterska kniga, štero smo dali preglednoti, tak svedoči. Vsi ki so letos dobili od naše jugoslovanske oblasti z arende travnike gospocke na Bistricah trej, so skupno mogli teliko arende plačati za njé, kak je više v treh točkah (punktumah) naznanjeno. Raznomerjanje se pa tak spozosed plačalo. To na znanje tiskim, ki ščejo znati, kelika je árenda za njihove senožati.

Premija za konje. V Dolnoj Lendavi bodo 26. julija, v Soboti pa 27. julija premije davali konjskoj marhi. Premije dobijo kobile plemenjače z žrebeti, mlade kobile (tri — štirileta stare) žrebičke, edno i dveleti stari žrebčki. Ki šče dar dobiti mora tečas tam ostati, dokeč se dari ne razdelijo, žrebeta mora dober povodec (kartofek), starejšje konjsko marho pa vüzdo v redi meti pa za vsako marše more živinski potnilist vsaki s sehom prnesti.

Veliki dar zadruga. Zadruga za Prekmurje je poslala iz G. Radgone 2000 K. na Prekmurski misijon. Znova eden dokaz, da se zadruga skrbi za Prekmurje i je vredna, da jo podpirajo vsi Prekmurci i k njej pristopijo. Penezi so odposlani taki v Celje.

Velika oriovska slavnost! Znete kde bo? V Lotmerki julija 11. to je zdaj v nedelo. Zaran ob 4. se igra būdlnica po Ljutoméri, ob. 6 i 9 sprejem bratov Orlov iz Središča i i drugih krajov, ob 1/10 meša i predga, po tom pa tabor mladine pred cerkevoj. Za odvečara od 1 — do 1/3 zboravanje (spravišče) — večernice — po večernici telovadba v Sršenovom logi, za njov pa šaljiva pošta, srečolov i druga poštena zabava. Vstopnina na zabavi: stolci 8 K. stojišča 4 K. Če bi té den slabo vreme bilo, se odloži slavnost na 18. julij. — Orel je kršćansko društvo! Prekmurci, samo v tom mate mesto! Idite v Lotmerk.

Prošnja do g. Vojska, potovalnoga učitelja. Iz Beltinec nam ravnotisto tožbo naznanjajo, kak z Crenšovec, da v fari shode za kmetijsko družbo ravno v tistom časi držite, kda je boža služba v cerkvi. Prosimo vas g. učiteo posluhnite

žele ljudstva, Bog je li več kak kmetijska družba, čeravno je tá tudi hasnovita. Ve jo mi sami tudi širimo a nikdar ne na kvar dušam. Edno Vas ešče prosijo g. predstojniki šol, naznanite njim, kda bodete v šoli kakše predávanje meli, da so ravnatelje i oni so odgovorni za vse, kaj se v šoli godi. Brez zamere bodi odkrito povedano, vúpamo še, da nas posluhnate.

Dom i svet. Kratke novice.

Jugoslavija. Kraljevič Aleksander je srečno prišo domo v Belgrad z obiska v Sloveniji i na Horvackom; za veličašten sprejem se je brzojavno toplo zahvalo. — Prvo betonsko ladjo (hajov) so zgradili v Molenti v Dalmaciji. Krstili do jo na ime „Peter I.“

Italija. Albanci so zavzeli Valona; italijansko vojastvo nešče iti proti Albancom, se uprlo; po celoj državi so veliki namiri. Krúha náj, dragoča je neznosna; samo v Ankoni 250 ljudí streljenih v punti. Finančni minister Meda je naznano v državnom spravišči, da 14 milijardov več stroškov ma država kak dohodkov. **Poljsko.** Vsi moški od 20 do 30 let so pod orožje pozvani naj se more država ruskim boljševikom obraniti. Čeravno so Polaki nazajporinoli boljševike v ednom kraju, v drugom oni li naprejidejo. **Türsko.** Mustafa Kemal paša je vse Türke pozvao pod orožje proti Francozom i Grkom. **Nemčija.** Nova nemška vlada je sestávljena. Stoji pa ta iz kršćanskoga centruma, nemške ljudske i demokratske stranke. **Madjarsko.** Vlada je odstopila. Fabriko Gyórsko (za štúke) so kupili Čehi. Vse vogrske državne železnice odava država, da ovak ne more shájati. Kúpci so Francozi. Ljudstvo je jako zburkano zavolo té odaje, štera vničúje neodvisnost Madjarske. 450 milijonov je vkradno Jellinek min. čestnik i odskočo.

Navuk za 3. red v Črensovcih bo dnestjeden, 18. julija po večernici. **Nova meša** bo 25. julija v Turnišči. Slúžili do jo č. g. Bakan Jožef, salezijanec. — **Soli en kg. za 4 K 10 filerov** dobi vsaki v Maribori pri občinskem gospodarskom uradi. — **Netrebe notriglasiti,** če je što od l. 1914. do zdaj kaj kúpo ali odáo, kak je pred kratkim bilo v Novinah. Prvejša odredba je zbrisana. — **Pazite na ponarejene pétinarske (20 K.) bankovce!** Tak spoznajo, ka je glava človeča ne lepa na njih i falijo z njih numere spodkar i na pravom kraju stoječe, štamp ozgoraj na pravom kraju stoječ je pa debelejši od navadnoga. — **Cene na Vogrskom** zmerom ido gor. „Uj Nemzedék“ naznanje té strašne cene: pár štrumf 2450 K, 1 robača 750 K, 1 spodnje hlače 300 K, 1 krnšćak 1500 K, par rokajic 380 K, meter štofa 1380 koron.